

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobkyně **P. I.**, bytem X, zastoupené Ing. Milanem Tichým, obecným zmocněncem, bytem D. V. 119, R. n. K., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, pracoviště Hradec Králové, Slezská 839, 502 00 Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 1. 7. 2015, č.j. 7860153411/46091-KRM, o invalidní důchod, **t a k t o :**

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 1. 7. 2015, č. j. 7860153411/46091-KRM a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 27. 4. 2015, č. j. R-27.4.2015-424/786 015 3411, se z r u š u j í a věc s e v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 1. 7. 2015, jímž žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí žalované ze dne 27. 4. 2015, č. j. R-27.4.2015-424/786 015 3411, kterým **žalobkyni přiznala od 3. 2. 2015 invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně** podle ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zdp) s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Rychnov nad Kněžnou ze dne 17. 3. 2015 (dále jen OSSZ) je žalobkyně invalidní pro invaliditu třetího stupně. Dle uvedeného

source not found.

posudku poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost žalobkyně o 70%.

V odůvodnění rozhodnutí ze dne 1. 7. 2015 žalovaná uvedla, že přezkoumala napadené rozhodnutí v celém rozsahu včetně rozsahu uplatněných námitek, posoudila invaliditu žalobkyně, přičemž odkázala na vypracovaný nový posudek o invaliditě ze dne 30. 6. 2015, dle něhož je žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zdp, jde o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zdp, žalobkyně není schopna výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla tímto posudkem o invaliditě stanovena ve výši 70%. Žalovaná vyjmenovala rozhodující odborné lékařské nálezy, z nichž v rámci námitkového řízení vycházela, diagnostický souhrn onemocnění žalobkyně a odůvodnila, že rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V (duševní poruchy a poruchy chování), položce 3e (schizofrenie, schizofrenní poruchy a poruchy s bludy – zvláště těžké postižení) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů, pro které se stanovuje procentní rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 70-80%. Lékař České správy sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) uvedl, že rozhodujícím zdravotním postižením je nediferencovaná schizofrenie, s v.s. postprocesuálním defektem s non compliance k léčbě, jedná se o zvláště těžké postižení. K vzneseným námitkám žalobkyně ohledně nesouhlasu s datem vzniku invalidity uvedl, že se ztotožnil s lékařem OSSZ Rychnov nad Kněžnou ve stanovení data vzniku invalidity dnem 3. 2. 2015, tj. nástupem do Psychiatrické nemocnice Havlíčkův Brod. Dále uvedl, že není možné stanovit datum vzniku invalidity od roku 1995, kdy došlo k propuknutí nemoci, která vedla k invaliditě, neboť v té době ještě nebylo jasné, jak se bude zdravotní postižení dále vyvíjet. Závěrem žalovaná uvedla, že posudkem o invaliditě ze dne 30. 6. 2015 byl potvrzen závěr posudku OSSZ ze dne 17. 3. 2015 o tom, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu třetího stupně ode dne 3. 2. 2015.

V podané žalobě žalobkyně stejně jako v námitkách uvedla, že s přiznáním invalidního důchodu souhlasí, nesouhlasí však s datem, od kterého jí byl invalidní důchod přiznán. Je přesvědčena, že žalovaná nesprávně posoudila otázku vzniku její invalidity. Oba vypracované zdravotní posudky ve správním řízení neodůvodňují, proč právě hospitalizace má být počátkem invalidity, když hospitalizace byla pouze důsledkem choroby projevující se již od roku 1995. Po celou dobu od prvního projevu choroby je žalobkyně pod vlivem medikamentů a opakovaně se její zdravotní stav zhoršuje a následně opět stabilizuje. Ostatně v minulosti byla hospitalizována několikrát (v roce 1996, 1999, 2004, 2008). Dne 3. 2. 2015 došlo pouze k jednomu ze zhoršení zdravotního stavu s následnou hospitalizací. Žalobkyně sice byla opakovaně zaměstnána, šlo však pouze o krátkodobé pracovní poměry a méně kvalifikovanou práci, kdy v důsledku nemoci byly pracovní výsledky a kázeň neuspokojivé a pracovní právní vztah byl vždy po krátké době ukončován. Opakované ataky choroby a nepředvídatelné kolísání zdravotního stavu činily výdělečnou činnost značně obtížnou až nemožnou po celou dobu trvání nemoci. Žalobkyně je tak přesvědčena o tom, že se v jejím případě jedná o tzv. invaliditu z mládí a měla by jí být přiznána již k datu dosažení zletilosti. Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

source not found.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl při jednání.

Z lékařské dokumentace OSSZ Rychnov nad Kněžnou posudkem o zdravotním stavu žalobkyně ze dne 17. 3. 2015 soud zjistil, že lékařka OSSZ označila za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 3e přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na dolní hranici 70%. Dle učiněného závěru je žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zdp, jde o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zdp, není schopna výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

V záznamu o jednání ČSSZ – Lékařské posudkové služby, pracoviště pro námitkové řízení, Hradec Králové ze dne 30. 6. 2015 (nový posudek o invaliditě), je uveden výčet rozhodujících podkladů – lékařských zpráv o zdravotním stavu žalobkyně, diagnostický souhrn onemocnění žalobkyně (zjištěn ve shodě s lékařkou OSSZ) a výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Posudkové zhodnocení a závěr je uveden výše v části popisující odůvodnění napadeného rozhodnutí.

V projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále také jen PK MPSV nebo PK nebo komise), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění.

Z těchto důvodů požádal krajský soud PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové o vypracování posudku, který byl vyhotoven po jednání komise konaném dne 7. 1. 2016. Komise zasedala v řádném složení za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie, zdravotní stav žalobkyně hodnotila na podkladě spisové dokumentace OSSZ, spisové dokumentace ČSSZ - Lékařské posudkové služby, pracoviště pro námitkové řízení a odborných lékařských nálezů v nich obsažených (psychiatrické nálezy od roku 1997 do současnosti), na podkladě zdravotnické dokumentace od ošetřujícího praktického lékaře a na základě vlastních poznatků. Po jejich vyhodnocení stanovila PK za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti paranoidní schizofrenii. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti stanovila podle kapitoly V, položky 3e přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. na 70%, která se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. PK podrobně popsala průběh, vývoj a léčbu rozhodujícího zdravotního postižení žalobkyně od první hospitalizace v roce 1996 do doby současné. Odůvodnila, že k závažnějšímu a následně dlouhodobému zhoršení zdravotního stavu došlo v květnu 2014 (v předchozím období zhoršení zdravotního stavu bylo, či mohlo být řešeno dočasnou pracovní neschopností). Ode dne 6. 5. 2014 (kontrolní vyšetření) byla dlouhodobá nekvalitní remise onemocnění, dle posudkové komise byla žalobkyně od tohoto data plně

source not found.

invalidní. V krátkém časovém odstupu byla žalobkyně opět hospitalizována pro zhoršení psychických potíží, v únoru 2015 byla hospitalizována na psychiatrické klinice FN Hradec Králové, následně přeložena do psychiatrické léčebny v Havlíčkově Brodě, kde byla hospitalizována až do dne 3. 4. 2015. Následně až do současné doby dochází do ambulantní psychiatrické péče. Dle PK prozatím žalobkyně není schopna soustavné výdělečné činnosti. PK v posudkovém závěru uvedla, že žalobkyně je invalidní dle § 39 odst. 1 zdp, jde o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zdp, není schopna výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. PK dále odůvodnila, že je ve shodě s lékařem LPS OSSZ ze dne 17. 3. 2015 a lékařem ČSSZ LPS ze dne 30. 6. 2015 ve stupni invalidity, na základě doložených nálezů se však **PK liší datem vzniku invalidity žalobkyně, který stanovila ode dne 6. 5. 2014.**

Při jednání soudu žalobkyně uvedla, že souhlasí se závěrem posudku PK v Hradci Králové ze dne 7. 1. 2016, kterým byla posouzena jako invalidní pro invaliditu třetího stupně ode dne 6. 5. 2014. Setrvala na zrušení napadeného rozhodnutí, náklady řízení nežádala. Pověřená pracovnice žalované ponechala konečné rozhodnutí na úvaze soudu, náklady řízení nežádala.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že **žaloba je d ů v o d n á.**

Soud dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům:

Podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

V odstavci (2) cit. ustanovení je uvedeno, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Procentní míry poklesu pracovní schopnosti jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity).

Podle ustanovení § 2 odst. 1 cit. vyhlášky č. 359/2009 Sb., je pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle

source not found.

tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (odst. 3 cit. ustanovení).

Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na lékařském odborném posouzení. Soud, který sám nemá odborné medicínské znalosti, vycházel při hodnocení důkazů z provedených odborných lékařských posouzení zdravotního stavu žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí.

Napadeným rozhodnutím ve spojení s prvoinstančním rozhodnutím byl žalobkyni přiznán od 3. 2. 2015 invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně podle ustanovení § 38 písm. a) zdp. Žalobkyně se žalobou domáhala stanovení dřívějšího data vzniku její invalidity. V řízení před soudem bylo posudkem PK MPSV ze dne 7. 1. 2016 prokázáno, že žalobkyně byla invalidní pro invaliditu třetího stupně již ode dne 6. 5. 2014. Žalobkyně s tímto datem souhlasila. Soud své konečné rozhodnutí opírá o závěry posudku PK MPSV ze dne 7. 1. 2016, který považuje za objektivní, úplný a přesvědčivý, posudek obsahuje analýzu zdravotního stavu žalobkyně od roku 1996, podrobně hodnotí rozhodující odborné lékařské nálezy a obsahuje náležité odůvodnění posudkového závěru, co do stanovení data vzniku invalidity.

Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že v řízení před správním orgánem tak došlo k vadám, pro které krajskému soudu nezbylo, než zrušit žalobou napadené rozhodnutí žalované, jakož i rozhodnutí žalované prvního stupně pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť soud zjistil skutkový stav věci jinak, než žalovaná v původním správním řízení. Současně soud vrací věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaná bude vycházet z výsledků zjištěných krajským soudem, tedy, že žalobkyně byla již k datu 6. května 2014 invalidní pro invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zdp. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšná žalobkyně by měla právo na náhradu nákladů řízení před soudem proti žalované, která ve věci úspěch neměla. Žalobkyně však žádné náklady řízení nepožadovala, a proto soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na jejich náhradu.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem

source not found.

lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 5. února 2016

JUDr. Ivona Šubrtová, v. r.
samosoudkyně